

BOSNA I HERCEGOVINA
REPUBLIKA SRPSKA
VRHOVNI SUD REPUBLIKE SRPSKE
Broj: 11 0 U 014445 15 Uvp
Banjaluka, 01.02.2018. godine

Vrhovni sud Republike Srpske, u vijeću sudija Smiljane Mrše, predsjednika vijeća, Edine Čupeljić i Strahinje Ćurkovića, članova vijeća, uz sudjelovanje Sanje Oraščanin zapisničara, u upravnom sporu po tužbi Pravobranilaštva Republike Srpske, Sjedište zamjenika Banjaluke (u daljem tekstu: tužilac), protiv rješenja broj 21.05/714-78/14 od 12.05.2014. godine, tužene Republičke uprave za ... RS, B., u predmetu provođenja promjena u zemljišnoj knjizi, odlučujući o zahtjevu tužioca za vanredno preispitivanje presude Okružnog suda u Banjaluci broj 11 0 U 014445 14 U od 30.04.2015. godine, u sjednici vijeća održanoj dana 01.02.2018. godine, donio je

P R E S U D U

Zahtjev se odbija.

O b r a z l o ž e n j e

Pobijanom presudom odbijena je tužba izjavljena protiv uvodno označenog rješenja tužene, kojim je odbijena žalba tužioca kao neosnovana protiv rješenja broj DN-4721/2012 od 30.12.2013. godine PJ B. Tim prvostepenim rješenjem je na osnovu zaključka istog organa, Odjeljenja za ... broj 25-477-364/2002 od 01.11.2012. godine, dozvoljena uknjižba prava korištenja u „C“ listu z.k. ul. broj 202 k.o. P., sada elektronski broj 1319 k.o. P., na nekretninama označenim kao k.č. broj 388 površine 22875 m² i k.č. broj 387/1 površine 19281 m², upisane kao društvena svojina sa 1/1 dijela, sa pravom korištenja I. Ć., A. Ć. i A. Ć. sa po 30/336 dijela, u korist Grada B. sa 90/336 dijela.

U obrazloženju te presude nižestepeni sud prihvata kao pravilno činjenično utvrđenje i zaključak tužene da su ispunjeni uslovi, da se na osnovu zaključka prvostepenog organa od 01.11.2002. godine izvrši uknjižba na nekretninama koje su bile predmet predaje uz naknadu, u korist Grada B. sa istim sukorisničkim dijelovima koji su pripadali ranijim vlasnicima, odnosno korisnicima tog zemljišta, jer da su podaci o parcelama u zemljišnoj knjizi identični sa podacima u katastarskom operatu, a time i sa podacima u zapisniku o predaji zemljišta, pa da je s obzirom na sve navedeno, pravilno obračunat i sukorisnički dio koji sada pripada Gradu B., jer da su korisnici tog zemljišta u vrijeme provođenja zaključka bili uknjiženi sa pravom korištenja sa po 30/336 dijela, tako da sada gradu u tom zemljišno-knjižnom ulošku po ovom osnovu pripada 90/336 dijela, što uz ranije uknjiženi dio od 111/336 dijela, čini ukupno 201/336 dijela. Suvlasnički dio Grada B. se može odvojiti i raspraviti u postupku fizičke diobe pred nadležnim sudom imajući u vidu zemljišno-knjižno dijelove kao i upise koje se u spisu ne zatiču, pa da ne stoje navodi tužioca da njihov udio nije pravilno određen.

Činjenica da je prema podacima katastarske evidencije na predmetnim parcelama sada Grad B. upisan sa 1/1 dijela jer su posjednici bili upisani sa po 1/3 dijela ukazuje da je to zemljište u katastarskom operatu izdvojeno u zasebni posjedovni list, pa su bez osnova navodi tužioca da je Grad B. oštećen i da nije došlo do uvećanja njegovog suvlasničkog dijela.

Blagovremenim zahtjevom za vanredno preispitivanje te presude tužilac osporava njenu zakonitost zbog povrede zakona i drugih propisa iz odredbe člana 35. stav 2. Zakona o upravnim sporovima („Službeni glasnik RS“ broj 109/05 i 63/11, u daljem tekstu: ZUS). Smatra da je pogrešan zaključak nižestepenog suda da Grad B. nije oštećen jer zbog različitih evidencija dolazi do različitih površina što je nepravilno, a s obzirom da su I. Č., A. Č. i A. Č. Gradu B. predali zemljište uz naknadu dana 01.11.2002. godine, a da je prema zapisniku utvrđeno da se radi o parcelama u ukupnoj površini od 42.138 m² koji su upisane u p.l. broj 37 k.o. P., a koje prema nalazu vještaka geodetske struke odgovaraju parcelama starog premjera u istoj površini i koje su uknjižene u z.k. ul. broj 202 k.o. P.. Uvidom u taj z.k. ul. od 12.09.2001. godine koji se nalazi u predmetu predaje zemljišta, vidljivo je da se opština B. vodila kao korisnik nekretnina sa 23/72 dijela, što je otprilike u površini iznosilo od oko 24.500 m² pa je sasvim logično da se ta površina morala povećati kada su imenovani sukorisnici dobrovoljno predali svoje dijelove Gradu B.. Donošenjem predmetnog rješenja o provođenju od 30.12.2013. godine Grad B. je upravo oštećen u svom sukorisničkom dijelu, jer je zemljište u manjoj površini, pa je po mišljenju tužioca prvostepeni organ morao sabrati postojeći suvlasnički dio sa suvlasničkim dijelovima sukorisnika koji je iznosio tada 3/12, pa bi sukorisnički dio grada iznosio mnogo više.

U odgovoru na zahtjev tužena navodi da ostaje kod svih razloga datih u obrazloženju osporenog akta.

Razmotrivši zahtjev, odgovor na zahtjev, pobijanu presudu, na osnovu odredbe člana 39. ZUS, kao i cjelokupne spise ovog upravnog spora, a i predmetne upravne stvari, ovaj sud je odlučio kao u izreci ove presude iz sljedećih razloga:

Prema podacima spisa predmetni postupak je pokrenut po službenoj dužnosti dana 16.12.2002. godine od strane istog prvostepenog organa, Odjeljenja za ..., koji je tada nadležnom Osnovnom sudu Banjaluka, Zemljišno knjižnom odjeljenju dostavio na provođenje zapisnik broj 25-477-364/2000 od 01.11.2002. godine sačinjen u predmetu predaje zemljišta opštini uz naknadu u kojem su I. Č., A. Č. i A. Č., izjavili da predmetne nekretnine predaju uz naknadu, pa je donesen i zaključak kojim je naloženo Zemljišno knjižnom uredu Osnovnog suda u Banjaluci, a i PJ B., Odjeljenje za ..., da izvrše brisanje dosadašnjih sukorisnika odnosno suposjednika predmetnog zemljišta i knjiženje u korist Grada B. sa istim sukorisničkim dijelovima. Uz zapisnik je dostavljena i napomena da postupak za utvrđivanje naknade nije okončan sporazumom i da je predmet proslijeđen osnovnom sudu na dalju nadležnost, a dokaz o isplati naknade tužilac je dostavio tek na traženje prvostepenog organa (koji je u međuvremenu postao nadležan) dana 25.12.2013. godine.

Prvostepenim rješenjem dozvoljeno je provođenje promjena u z.k.ul. broj 202 (elektronski broj 1319) k.o. P. na predmetnim nekretninama označenim kao k.č. br. 388 u površini od 22.857 m² i k.č. br. 387/1 u površini od 19.281 m², koje su u vrijeme uknjižbe bile upisane kao društvena svojina s pravom korištenja I. Č., A. Č. i A. Č. sa po 30/336 dijela u korist Grada B. sa 90/336 dijela.

Po ocjeni ovog suda pravilno je utvrđenje upravnih organa i nižestepenog suda da su se u konkretnom slučaju ispunili uslovi iz odredbe člana 42. Zakona o zemljišnim knjigama („Službeni glasnik RS“ broj 67/03-119/08, u daljem tekstu: ZZK), za provođenje promjena naloženih pomenutim zaključkom od 01.11.2002. godine Odjeljenja za .... Ovo, iz razloga što taj zaključak koji je sačinjen shodno izjavi o predaji predmetnog zemljišta opštini, prema odredbi člana 26. tada važećeg Zakona o građevinskom zemljištu („Službeni list SR BiH“ broj: 34/86-29/90, i „Službeni glasnik RS“ broj: 29/94-5/99), predstavlja ispravu podobnu za upis stečenog prava odnosno za provođenje promjene u javnim evidencijama, kao i da su podaci o broju i površini parcela iz tog zaključka identični sa podacima iz z.k. ul. broj 202 (elektronski broj 1319) k.o. P. u kojem su parcele sada, a i ranije bile uknjižene.

Evidentna je razlika u sukorisničkim dijelovima ranijih vlasnika, na što tužilac ukazuje, jer su oni u vrijeme predaje zemljišta bili u z.k.ul. broj 202. k.o. P., upisani sa po 1/12 dijela, a u vrijeme provođenja sa po 30/336 dijela, ali je to posljedica provođenja zaključka po proteku perioda od 11 godina i zbog toga što je u tom periodu došlo do promjena u stanju upisa toga zemljišno knjižnog uloška. Tako izvršeni upisi se ne mogu mijenjati ni brisati u ovom postupku, bez saglasnosti upisanih lica ili bez odgovarajuće odluke, pa čak i da su na štetu tužioca. Svoja eventualna prava tužilac će ostvariti u parničnom postupku podnošenjem tužbe nadležnom sudu.

Iz tog razloga činjenice koju tužilac ističe da su podaci o uknjiženim sukorisničkim dijelovima na njegovu štetu, nisu od uticaja na zakonitost osporenog akta s obzirom da se radi o provođenju zaključka u zemljišnoj knjizi, u kom organ koji provodi postupak utvrđuje samo da li ispunjeni uslovi za njegovo provođenje iz odredbe člana 42. ZZK, što je i učinjeno i upis izvršen shodno upisanim sukorisničkim dijelovima.

Kod takvog stanja stvari, a kako ni ostali prigovori nisu od uticaja na zakonitost pobijane presude, iz naprijed navedenih razloga proizlazi da u pobijanoj presudi nije ostvaren nijedan razlog njene nezakonitosti predviđen u odredbama člana 35. stav 2. ZUS pa se zahtjev tužioca odbija, na osnovu člana 40. stav 1. istog zakona.

Zapisničar
Sanja Oraščanin

Predsjednik vijeća
Smiljana Mrša

Za tačnost otpravka ovjerava
Rukovodilac sudske pisarnice
Amila Podraščić